herpy

FROSKER

Red-eyed Green Treefrog

Ranoidea chloris

Ranoidea chloris er en vakker, kraftig grønn trefrosk på 5-7 cm fra regnskoger og fuktig skog langs Australias østkyst. Den har gul buk, lilla lår og røde øyne og lever høyt oppe i trekronene, så den bare sjelden sees utenom ynglesesongen. Det finnes bare lite kunnskap om pasningen, så den bygger på beslektede australske trefrosker.

Familie: Pelodryadidae Tidligere navn: *Litoria chloris; Chlorohyla chloris* **Mild hudgift**

FAKTABOKS

DYRET

Voksenstørrelse	**5-7 cm** snute-kloakk-lengde
Levealder	**5-10 år**
Aktiv	**Om natten**
Levevis	**Trelevende**
Biotop	**Regnskog og temperert skog og eng**
Hudgift	**Mild** Vask hendene etter kontakt, og hold fingrene unna øyne og munn
Vanskelighetsgrad	**Øvet**

STELL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H for 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-27 °C**
Temperatur, natt	**16-20 °C**
Luftfuktighet	**70-90 %**
Vann	**Vanndel** dybde 5-10 cm
UVB	**Valgfritt** Ferguson-sone 1
Kosthold	**Insekter**
Holdes	**Alene, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Eggleggende**
Utvikling	**Rumpetroll i vann**
Egglegging	**I vann**
Egg per legging	**50-500**
Eggleggінger per år	**1-5**
Larvetid	**41-90 dager** fra klekking til metamorfose
Larvefôr	**Alger/planter og ferdigfôr**
Yngelpleie	**Ingen**

VERN OG PAPIRER

CITES	**Ikke listet**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ranoidea chloris er en stor, slank trefrosk. Hannene måler 5-6 cm fra snute til kloakk, og hunnene er litt større og når 6-7 cm. Ryggen er glatt og klart grønn, buken sitrongul og kornet i huden, og lårenes bakside er dypt lilla til blåsvart. Armer og bein er for en stor del gule; grønn farge finnes bare på underarmens overside og på underbenet. Øynene er gylne i midten og går mot kanten over i rødt eller oransje, og pupillen er vannrett. Trommehinnen er tydelig, og fingre og tær har store hefteskiver. Fingrene har svømmehud til tre fjerdedeler og tærne nesten helt ut.

Rumpetrollene er gråbrune til mørkebrune, noen ganger med en gullfarget stripe langs siden, og blir opptil 5 cm lange.

Arten ble beskrevet i 1892 som *Hyla chloris*. Den er siden flyttet mellom flere slekter og står i eldre litteratur og i hobbyen som *Litoria chloris*; nyere verker fører den til slekten *Chlorohyla*. *Ranoidea xanthomera* nord for Proserpine ligner den så mye at de to tidligere ble regnet som én art; forskjellen er at *R. xanthomera* har oransje i stedet for lilla bak på lårene.

Hudgift: Hudsekretet inneholder peptider (caeriner) med antibakteriell virkning. Arten er ikke kjent for å være giftig for mennesker, men sekretet er biologisk virksomt. Vask hendene etter kontakt, og ikke rør øyne og munn etterpå.

Les mer: Oppdrett av rumpetroll

Utbredelse og leveområde

Ranoidea chloris finnes langs Australias østkyst og i det nære baklandet, fra strøket rundt Sydney i New South Wales og nordover til Mackay og Proserpine i det midtnordlige Queensland. Nord for Proserpine avløses den av den nært beslektede *Ranoidea xanthomera*. Utbredelsen er smal og følger kystsonen, der regnskog og fuktig skog når helt ned mot havet.

> **Naturlig utbredelse:** Australia.

LEVEOMRÅDE

Ranoidea chloris lever i subtropisk regnskog, fuktig sklerofyllskog (høy eukalyptusskog med tett underskog) og skogkanter. Den finnes også i oversvømte gressarealer ved vassdrag, i gjenvoksende skog og på nærliggende jordbruksland. Mesteparten av året tilbringer den høyt oppe i trekronene, og nettopp derfor vet man bare lite om dens daglige liv og om hva den spiser. Man må regne med at den, som andre trefrosker, lever av insekter.

Den sees mest i ynglesesongen, som ligger i vår og sommer, fra oktober til februar, under og etter kraftig regn. Hannene kaller fra grunt, stillestående vann: midlertidige dammer, veigrøfter, gårdsdammer, innsjøer og stille sidevann ved elver. Kallet er en rekke lange, stønnende «aaa-rk»-lyder som ender i en myk trille. Klimaet er varmt og fuktig med en regnfull sommer og en kjølig, tørrere vinter. Nøyaktige temperaturer og fuktighetstall for arten er ikke dokumentert.

Stell

TERRARIET

Det finnes bare lite kunnskap om pasningen av *Ranoidea chloris*. Anbefalingene her bygger på klimaet i utbredelsesområdet og på erfaringene med de beslektede australske trefroskene *Ranoidea caerulea* og *Ranoidea splendida*. Tallene er lånt derfra.

Et par må ha et terrarium på minst 45 × 45 × 60 cm. En liten gruppe på 3-4 dyr krever minst 60 × 45 × 60 cm. Høyden er viktigere enn bunnarealet, fordi arten lever i trekronene og klatrer. Lokket må slutte tett og ha god ventilasjon, for froskene er flinke til å slippe ut.

Innred terrariet med kraftige, glattbladede og ugiftige planter som *Philodendron*, *Monstera*, bromelier og pothos, og legg ut greiner og korkbark som sitte- og klatreplasser. Bunnen kan være kokosfibre, fin jord eller en bar glassbunn; unngå grus og småstein, som frosken kan svelge. Gi et par skyggefulle plasser høyt oppe. Hold bare dyr av samme størrelse sammen, for store frosker spiser mindre.

TEMPERATUR

Om dagen skal temperaturen være 22-27 °C og om natten 16-20 °C. En kjølig natt er naturlig, for utbredelsesområdet har kjøligere netter enn det nordlige Australia. Tallene er et anslag ut fra klimaet i utbredelsesområdet.

Varm opp med en svak varmepære som står i den ene enden, eller en termostatstyrt varmematte på siden. Frosken må ikke kunne sitte direkte på en varmekilde. Ha et termometer høyt oppe og et nede ved bunnen, for varmen samler seg øverst. Temperaturen må ikke komme over 30 °C over lengre tid, og stillestående, varm luft må unngås. En egentlig vinterdvale er ikke dokumentert.

Les mer: Varme og temperatur Les mer: Vinterdvale og årstider

LUFTFUKTIGHET OG DUSJING

Luftfuktigheten skal være 70-90 %. Spray terrariet én gang om dagen, gjerne om kvelden når frosken våkner, og la bunnen tørke litt opp imellom. En stor, fast vanndel holder på fuktigheten, og da er spraying hver 3.-4. dag nok.

Bruk regnvann eller springvann som har stått et par dager eller er behandlet mot klor. God ventilasjon er like viktig som fuktighet: stillestående, fuktig luft gir hudinfeksjoner og luftveisproblemer.

VANN OG VANNKVALITET

Ranoidea chloris yngler i grunt vann, så en fast vanndel eller en stor, lav vannskål passer for arten. Vanndybden skal være 5-10 cm, og det må være lett å komme opp, for eksempel via greiner eller flate steiner, fordi frosken ikke svømmer særlig godt. Vannet må skiftes ofte, for frosken sier ifra, og et lite filter kan holde en større vanndel ren.

Bruk regnvann eller avklort springvann, og bruk aldri såpe eller rengjøringsmidler i terrariet, for amfibier tar opp stoffer gjennom huden.

LYS OG UVB

Arten trenger lys til plantene og en fast døgnrytme med 12-14 timers dag og mørke netter. Lysstoffrør eller LED varmer mindre enn glødepærer. UVB er valgfritt; brukes det, må kilden være svak (Ferguson-sone 1) med rikelig skygge, og røret byttes hvert halvår. Siden arten lever høyt i trekronene, bør den kunne sitte i skygge under de øverste bladene.

Les mer: Lys og UVB

FÔRING

Fôret er levende insekter: sirisser, gresshopper, fluer, møll, dubia-kakerlakker og et mindre antall melorm. Byttet må ikke være lengre enn avstanden mellom froskens øyne. Velg melorm som nettopp har skiftet skinn, for de er lettest å fordøye. Fôrdyrene må fôres godt før de gis til frosken, og støves med kalk og vitaminpulver.

Unger fôres daglig med bananfluer, små sirisser og stuefluer. Voksne fôres to til tre ganger i uken med så mye som de spiser på 10-15 minutter. Froskene kan bli for feite; en fold av fett over trommehinnen er et tegn på overfôring.

Les mer: Fôrdyr: hold og avl Les mer: Kalk, vitaminer og tilskudd

ATFERD OG HÅNDTERING

Arten er nattaktiv og tilpasser seg fangenskap uten problemer. Den blir ofte rolig med regelmessig kontakt, men tåler dårlig mye håndtering, fordi huden er sart. Håndter bare frosken når det er nødvendig, med våte hender uten såperester, eller bruk en ren, gjennomsiktig boks. Vask hendene etterpå.

Froskene kan holdes enkeltvis, parvis eller i en liten gruppe av jevnstore dyr. Hannene kaller høyt om natten, særlig når fuktigheten stiger, så terrariet hører ikke hjemme i et soverom.

Avl

KJØNNSMODNING OG KJØNNSBESTEMMELSE

Hunnene er større enn hannene: hunner måler 6-7 cm og hanner 5-6 cm. Hannene har en strupesekk og kaller om natten. Alder og størrelse ved kjønnsmodning er ikke dokumentert. Unge dyr kan ikke kjønnsbestemmes, så en liten gruppe gir størst sjanse for et par.

PARRING

I naturen yngler arten etter kraftig regn om våren og sommeren, fra oktober til februar. Ynglestemningen kan vekkes som hos *Ranoidea caerulea* og *Ranoidea splendida*: stopp sprayingen i 5-6 uker, senk temperaturen til omtrent 22 °C og lyset til 10 timer om dagen, og gi 10 cm vann. Gå deretter gradvis tilbake til normale forhold, og spray kraftig. En hunn kan legge opptil fem ganger i løpet av en sesong.

EGG OG RUMPETROLL

Hannene kaller, og paret omklamrer hverandre i det grunne vannet. Eggene legges i klumper eller enkeltvis, viklet inn i vegetasjon i overflaten av vannet. En legging er på opptil 500 egg. Det laveste antallet er ikke dokumentert; 50 i boksen er et anslag.

Rumpetrollene er gråbrune og blir opptil 5 cm lange. De ligger ofte nede ved bunnen og lever av alger og av tørrfôr til akvariefisk. Fôr daglig, skift vannet ofte, og fordel dem på flere kar hvis de blir mange.

METAMORFOSE

Hvor lang tid eggene bruker på å klekkes, er ikke dokumentert. Ved omtrent 27 °C forvandles rumpetrollene etter cirka 41 dager; i naturen tar det minst to måneder.

Når forbena kommer fram, må rumpetrollet lett kunne komme opp av vannet. Senk vannstanden, og legg skrå steiner, kork eller flytende planter i, slik at det kan krabbe opp og ikke drukner.

OPPDRETT AV UNGER

De nyforvandlede ungene er små og må fôres daglig med bananfluer og bittesmå sirisser, støvet med kalk. Hold dem fuktig i et oppdrettsterrarium med planter og en lav vannskål, og sorter dem etter størrelse, for større dyr spiser mindre. Veksthastighet og alder ved voksenstørrelse er ikke dokumentert.

Helse og vanlige feil

Det finnes ingen artsspesifikk kunnskap om sykdommer. Problemene som går igjen hos de beslektede australske trefroskene, er:

- Overvekt: for mye fôr gir fettfolder over øyne og trommehinne. Fôr sparsomt.
- Hudinfeksjoner: røde eller blåaktige misfarginger og hvite, vattaktige områder på buken og bakbena skyldes bakterier og sopp og krever rask behandling.
- Luftveisproblemer ved dårlig ventilasjon og stillestående, fuktig luft.
- Kalk- og vitaminmangel: kramper eller risting i bena er et faresignal.
- Chytridsopp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) finnes i ville australske froskebestander. Sett aldri frosker eller rumpetroll ut i naturen.

Søk en veterinær med kunnskap om amfibier, og isoler dyret hvis det ikke trives.

Spør alltid dine kloke bekjente

Veiledningen er et godt sted å begynne, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskjellige, og mye av det viktigste lærer man av dem som har holdt arten i årevis. Snakk med en oppdretter, en erfaren holder eller en veterinær med kunnskap om krypdyr og amfibier før du skaffer deg dyret - og igjen hvis noe virker galt.